

ДО КОМИСИЯТА ПО ПЕТИЦИИТЕ
КЪМ ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

ПЕТИЦИЯ

От Димитър Панайотов председател на управителния съвет Сдружение "Солидарност"
Служение на потърпевшите от частни съдебни изпълнители и съдебната система.

С адрес за кореспонденция: гр. София, ул. „Пиротска“
№5, ет. 3, оф. 7,
тел. за връзка: 0876671109, 0888811264
mail: sdsolidarnost@gmail.com

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА ОТ КОМИСИЯТА ПО ПЕТИЦИИ КЪМ ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ,

Настоящата петиция подавам като заинтересован гражданин на Република България и Европейския съюз. Петицията ми има за задача да изложи аргументирано отказа на органите на съдебната власт по прилагане примата на Правото на Европейския съюз в България, в резултат на което множество български граждани са засегнати под една или друга форма от посочените нарушения, изброени по-долу.

В българското законодателство се съдържат законови разпоредби, които противоречат на Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори, на чл. 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз и на принципа на ефективност.

Върховния касационен съд се е произнесъл с тълкователно решение, с което не допуска искане за отмяна на влязло в сила решение на Окръжните съдилища, с което практически длъжниците получават едностепенна защита в съда, което противоречи на ХОПЕС и ПЕС. Не случайно с решение по дело Георги Елчинов С-173-09 на СЕС, последният постанови, че указанията на върховните съдилища на държавите членки (ДЧ) не са задължителни към по-ниските по ранг съдилища, ако нарушават правото на ЕС, задължително за тях по силата на чл. 633 от ГПК. Но въпреки това съдилищата продължават да извършват нарушения и не се съобразяват с върховенството на ПЕС.

Също така, противно на установената съдебна практика на Съда на Европейския съюз /дело С-618/10 Banco Espanol de Credito и дело С-415/11/, българското законодателство не предвижда възможност съдът, пред когото е депозирана молба за издаване на заповед за изпълнение въз основа на документ, по силата на който се преминава към незабавно изпълнение, in limine litis или на всеки друг етап от процедурата, дори и да разполага с всички правни и фактически основания, необходими в това отношение, да извърши служебна проверка дали е неравноправна една клауза относно лихва върху забавено плащане и размера на тази лихва за

забава, инкорпорирана в договор, сключен между банка или друг продавач или доставчик и потребител, включително в случаите, когато потребителят не е депозирал възражение срещу заповедта за незабавно изпълнение.

Друг важен момент е, че в случаите, в които потребител е осъден в рамките на процедурата по чл. 417 от Гражданско-процесуалния кодекс, той бива уведомен за издадената заповед за изпълнение въз основа на документ от съдебния изпълнител, който, съгласно българското законодателство, вече е наложил на длъжника мерки за обезпечаване на дълга, за който е издадена заповедта за незабавно изпълнение. Поради това е невъзможно или изключително трудно потребителят да упражни правото си на защита в случаите, когато съдебният изпълнител е запорирал неговите банкови сметки, заплата и движими вещи, възбранил е недвижимите му имоти и е започнал действия по принудително изпълнение за продажба на имуществото на лицето, за което се твърди, че има дълг и освен това в негова тежест е наложено изплащането на много високи разноси, вследствие на несъстезателната процедура, уредена в чл. 417 от Гражданско-процесуалния кодекс.

Искам да добавя, че липсва реална законова възможност за обжалване на действията и на бездействията на съдебните изпълнители и това допълнително е утежнено от липсата на реален контрол върху тях. Съгласно българското законодателство, контролът върху съдебните изпълнители се извършва от Камарата на частните съдебни изпълнители и от Инспектората към Министерството на правосъдието. Този контрол е неефективен, от една страна поради обстоятелството, че съдебните изпълнители следва да контролират самите себе си, а от друга страна поради това, че Инспекторатът не осъществява активно контролната си дейност. Вследствие на това, много частни съдебни изпълнители не зачитат правата на длъжниците или даже извършват измами по отношение на тях.

- Поради нарушенията в заповедните производства, множество дела биват оставяни неприключени в т.н. Тъмна стая на Софийския районен съд. От 2010г. до сега в тези междинни архиви се съхраняват не по-малко от 150000 неприключили заповедни производства само в СРС. По-същият начин действат и други съдилища в страната, като по този начин е отнето правото на защита на стотици хиляди граждани и малки и средни предприятия, както български така и чуждестранни такива.
- - Задължителният акт – Разпореждане, които предхожда заповедта за изпълнение и е основание за нейното издаване, изобщо не се издава от Софийски районен съд.
- Съдът не издава съобщенията по наредба № 7 за връчване на заповедта и препис на разпореждането въз основа на която е издадена.
- В страната има противоречива практика на съдилищата във връзка с издаването на съдебни актове. Факт е, че разпореждания по чл. 419 се издават от Пернишкия, Варненския, Кюстендилския и някои други Районни съдилища в страната, а от СРС не се издават такива и до момента.
- ЧСИ не оформят връчването на разпореждането на районните съдилища и не връщат самите съобщения в СРС.
- Подлежащият на принудително изпълнение акт е разпореждането на РС, но ЧСИ не го прилагат към заповедта като подлежащ на принудително изпълнение акт.
- Поканата за доброволно изпълнение се явява съобщение, а съдът оказва кой трябва да бъде връчител на съобщенията в изпълнителния процес в наредба №7, но това може да стане само и единствено ако съдът е разпоредил ЧСИ да бъде връчител на поканата, което те по категоричен начин не правят и по този начин действат без възлагане на съда и самоуправстват.

- Поканата за доброволно изпълнение не е документ, с който ЧСИ удостоверяват връчването на заповедта.
- Делата срещу ЧСИ се разглеждат от въззивни състави на Окръжните съдилища и в частност Софийски Градски Съд, въпреки че ЧСИ не са едночленни съдебни състави.
- Заповедите за изпълнение не се връчват надлежно на длъжниците, а се съхраняват в кориците на заповедните дела. Същите се прилагат единствено под формата на обикновенни копия към поканите за доброволно изпълнение, което по никакъв начин не представлява надлежно връчване.
- Към поканите за доброволно изпълнение липсват и бланки за възражение, както и документа по чл. 417 от ГПК, въз основа на който се издава заповедта за изпълнение.
- При връчването на поканата за доброволно изпълнение липсва също така и Разпореждане по чл. 42, ал.2 от ГПК, с което районният съдия изрично разпорежда съобщенията да се връчват от частен съдебен изпълнител, което не се представя и на длъжниците и което подлежи на обжалване от последните, което съставлява действие на ЧСИ без чъзлагане от съда, превишаване на правата му и самоуправстване.
- Поканите за доброволно изпълнение са документ с невярно съдържание, поради това, че към тях изрично е записано, че е приложена заповед за незабавно изпълнение и препис от подлежащия на принудително изпълнение акт, което е невярно твърдение. Не съм получавал оригинал от заповедта с приложенията и препис от подлежащия на принудително изпълнение акт.

Така създаденият модел на „заповедно производство“ отнема правата на потребителите в ЕС-високото равнище на защитата им и ограничава конкуренцията на пазарите в ЕС. Същото съставлява непозволена държавна помощ по чл. 107 от ДФЕС, която следва да бъде премахната по силата на чл.106 от ДФЕС от всяка държава членка

Националните съдилища се въздържат служебно да прилагат правото на ЕС съгласно съединени дела C-222/05 и C-225/05 с решение от 07.06.2007г. Van Der Weerd в хода на съдебните процеси и нарушавайки принципът на „ефективност“ на ЕС- дело- Peterbroek дело C-312/93, Recueil, стр. I 4599, най вече правото на ЕС, като по този начин изваждат България от ЕС практически.

Заповедите за изпълнение се прехвърлят за изпълнение на структурата на ЧСИ, които декларират, че ще спазват като последна инстанция по прилагане на правото (предимно на ЕС). Спазването му се прокламира на сайта на тяхната Камара (Правни норми на ЕС (13) Регламенти и Директиви, които касаят дейността на ЧСИ http://www.bcpea.org/viewpage.php?page_id=23 – Важни документи: Правни норми на ЕС – http://www.bcpea.org/viewpage.php?page_id=46 ,), но до момента на база на фиктивни и минимални дългове са събрали МНОГОКРАТНО ПО РАЗМЕР по-голям като капитал имущество.

Спазването на принципа на „ефективност“ – прилагане на правото на ЕС е задължение на националния съд, без дори страните да са го искали – дело C-312/93 Peterbroeck. Съдът също така е постановил, че норма от националното законодателство, която възпрепятства спазването на процедурата, предвидена в член 177 от Договора, не следва да бъде прилагана (вж. Решението от 16 януари 1974г., Rheinmuhlen, 166/73, Recueil стр. 33, точки 2 и 3). Въпреки това същото не се съблюдава от българската съдебна система и се постановяват неправилни или порочни съдебни решения в ущърб на набедените за длъжници.

Съгласно Директива 93/13/ЕИО относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, 21.4.1993 г., стр. 29) договорна клауза, която не е индивидуално договорена, се счита за неравноправна, и като такава не е обвързваща, когато въпреки изискването за добросъвестност, тя създава в ущърб на потребителя значителна неравнопоставеност между правата и задълженията.

По отношение на стандарта за защита в националните процедури Съдът постанови, че при липсата на хармонизация на националните производства редът и условията за прилагане на потребителското право на Съюза, като например Директивата за неравноправните клаузи в потребителските договори, са въпроси, които попадат в приложното поле на националното законодателство на всяка държава членка в съответствие с принципа на процесуална автономия. Независимо от това, Съдът на ЕС подчерта, че тези процесуални правила трябва да отговарят на две условия:

1) те не трябва да са по-неблагоприятни от тези, които уреждат подобни вътрешни положения (*принцип на равностойност*);

2) те не трябва да правят практически невъзможно или прекомерно трудно упражняването на правата, предоставени от правото на Съюза (*принцип на ефективност*).

В този смисъл може да видите и решения по делата C-168/05 *Mostaza Claro*, точка 24; C-40/08 *Asturcom Telecomunicaciones*, точка 38; C-415/11 *Aziz*, точка 50.

В този контекст Съдът на ЕС постанови, че системата на защита, установена с Директивата за неравноправни клаузи в потребителските договори, се основава на идеята, че потребителят е в положение на по-слаба страна спрямо продавача или доставчика, от гледна точка на възможностите си да преговаря, така и на степента си на информираност, като това положение води до приемането от негова страна на условията, установени предварително от продавача или доставчика, без да може да повлияе на съдържанието им. В тази връзка може да видите дело C-168/05 *Mostaza Claro*, точка 25; решение от 4 юни 2009г., *Pannon GSM* (C-243/08, точка 22); решение от 6 октомври 2009г., *Asturcom telecomunicaciones* (C-40/08, точка 29); решение от 26 април 2012г., *Invitel* (C-472/10, точка 330 и решение от 15 март 2012г. *Perenicova u Perenic* (C-453/10, точка 27 и цитираната съдебна практика).

Съдът на ЕС също така постанови, че тъй като неравноправното положение на потребителя спрямо продавача или доставчика може да се компенсира само с положителна и външна спрямо тях намеса, националният съд е длъжен да гарантира ефективността на правата предоставени на потребителите на Директивата за неравноправните клаузи в потребителските договори. По тази причина националният съд е длъжен слъжебно да преценява неравноправния характер на договорните клаузи, попадащи в приложното поле на Директивата. Вж. Решение от 14 юни 2012г., *Banco Espanol de Credito* (C-618/10, точки 41-43 и цитираната съдебна практика) Вж. Също решение от 14 март 2013., *Aziz* (C-415/11, точка 46 и цитираната съдебна практика) и решение от 18 февруари 2016г., *Finanmadrid* (C-49/14, точка 55).

ЕК е открила наказателна процедура спрямо България за неприлагане ПЕС относно заповедното производство по програмата Еуро Пайлът с писмо от 11.07.2016г. по директива 93/13/ЕО и СЕ (посоченото дело C-243/08 по-горе) и е изпратено писмо до българското правителство от 26.01.2019г. Проблемът, обаче засяга десетки хиляди граждани и дружества на Европейския съюз и е потенциална възможност да бъдат засегнати икономическите интереси не само на България. Хиляди хора остават без дом и без средства за нормално съществуване, стотици дружества са принудени да преустановят дейността си и всички те са граждани на ЕС. Опорочената процедура по заповедното производство представлява една от основните причини за

неплатежоспособността, която застрашава оцеляването на предприятията, по-специално малките и средните предприятия, и води до загуба на голям брой работни места. Огромен брой хора са принудени да прибягват до социални помощи не само на територията на Република България и по този начин се нарушава допълнително икономическия баланс на Съюза. Недоверието в съдебната система е една от сериозните причини за драстичното намаляване на чуждестранните инвестиции, което също от своя страна нарушава икономическия баланс на Съюза.

Изводът е, че поради процедурата, регламентирана в чл. 417 и от Гражданско-процесуалния кодекс, липсата на ефективни средства за защита срещу съдебните изпълнители и липсата на контрол върху тях, потребителите са лишени от защитата на Директива 93/13. Поради причините, изложени по-горе, се нарушават не само правата на потребителите, но и основни човешки права на всяко лице, срещу което е започнато принудително изпълнение съгласно чл. 417 и от Гражданско-процесуалния кодекс и при условията на липса на правни гаранции за законосъобразно провеждане на изпълнителното производство. Чл. 417 и от Гражданско-процесуалния кодекс и законовите разпоредби, регламентиращи принудителното изпълнение, засягат живота, перспективите за бъдещето и препитанието на длъжниците, които понякога губят всичко, дори своя живот. В чл. 435 от ГПК силно са ограничени правата на „длъжниците“ да обжалват действията на частните съдебни изпълнители, като не се допуска обжалване на незаконно образувани изпълнителни дела и липсата на издаване на задължителни актове от тяхна страна, извършени нарушения по подготовката на публични продани, като по този начин се лишават длъжниците от правото на защита по недопустими съдебни производства. Същите се лишават от имущество, което многократно е по-ниско от реалните задължения и като лишени от имущество те остават вечни длъжници. Поради това те са принудени да работят в „сивия сектор“, за да могат да оцеляват. Такива са вече стотици хиляди български граждани, които са и граждани на Европейския съюз.

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА ОТ КОМИСИЯТА ПО ПЕТИЦИИ КЪМ ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ,

Обръщам се към Вас като последна надежда за намиране на изход от тази порочна практика, поддържана, подкрепяна и прикривана от българските институции и тъй като съгласно практиката на Съда на ЕС, когато е невъзможно националната правна уредба да бъде тълкувана и приложена по начин, съответстващ на изискванията на правото на Съюза, националните юрисдикции и административните органи имат задължението да приложат правото на Съюза в неговата цялост и да защитят правата, които то дава на частноправните субекти.

Спрямо предоставените ви правомощия Ви моля да предприемете необходимите действия с цел съблюдаване на закона. Моля също, след като проверите фактическите и правните твърдения, използвани в петицията да откриете процедура за нарушения на ПЕС от страна на Република България и в частност от частните съдебни изпълнители и от съда, и да отнесете казуса до Съда на Европейския съюз с искане да изиска от компетентните български власти приемане на

законодателни промени по привеждане на ГПК, в частност изпълнителния процес, и въвеждане на ефективен контрол от страна на съдебната власт върху действията на Съдебните Изпълнители с оглед гарантиране на правата на страните в изпълнителното производство в съответствие с нормите на ПЕС.

ПОДПИСАЛИ ПЕТИЦИЯТА:

№	Име, Презиме, Фамилия	Адрес	Подпис	Дата
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				
14				
15				
16				
17				

19				
20				
21				
22				
23				
24				
25				
26				
27				
28				
29				
30				
31				
32				
33				
34				
35				
36				
37				
38				
39				
40				
41				
42				
43				

44				
45				
46				
47				
48				
49				
50				
51				
52				
53				
54				
55				
56				
57				
58				
59				
60				

Петицията е изготвена от **Сдружение „Солидарност“**

10.06.19г.
Гр. София

С уважение.....
Димитър Панайотов